

Byla C-269/07

Europos Bendrijų Komisija

prieš

Vokietijos Federacinę Respubliką

„Valstybės sąsipareigojimų nevykdymas – Laisvas darbuotojų judėjimas – Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 – Kaupiamosios pensijos priemokos – Neribotas apmokestinimas“

Sprendimo santrauka

1. *Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Sūvoka*

(Tarybos reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis)

2. *Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Kaupiamosios pensijos priemoka, skirta kompensuoti bŕsimų įstatymu numatytos pensijos lygio sumažėjimą – Priemokos teikimas tik neribotai apmokestinamiems asmenims*

(EB 39 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis)

3. *Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Kaupiamosios pensijos priemoka, skirta kompensuoti bŕsimų įstatymu numatytos pensijos lygio sumažėjimą – Pagal pensijos kaupimo sutartį sukaupto kapitalo naudojimas savo gyvenamosioms reikmėms skirtam būstui įsigyti ar pasistatyti, leidžiamas su sąlyga, kad nekilnojamasis turtas yra valstybės teritorijoje*

(EB 39 straipsnis; Tarybos reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis)

4. *Laisvas asmenų judėjimas – Darbuotojai – Vienodas požiūris – Socialinės lengvatos – Kaupiamosios pensijos priemoka, skirta kompensuoti bŕsimų įstatymu numatytos pensijos lygio sumažėjimą – Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos ši priemoka reikia grąžinti, kai gavėjas nustoja būti neribotai apmokestinamas atitinkamoje valstybėje narėje*

(EB 18 ir 39 straipsniai; Tarybos reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis)

1. Reglamento Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dalyje numatyta socialinės lengvatos sūvoka apima visas su darbo sutartimi susijusias arba su ja nesusijusias lengvatas, kurios paprastai suteikiamos vietiniams darbuotojams iš esmės dėl to, kad jie yra darbuotojai, arba dėl to, kad turi prastą gyvenamąjį vietą nacionalinėje teritorijoje, ir kurių taikymas taip pat darbuotojams iš kitų valstybių narių palengvina šio judėjimą Bendrijoje.

Minėta sūvoka apima kaupiamosios pensijos priemoką, skirtą kompensuoti bŕsimų įstatymu numatytos pensijos lygio sumažėjimą ir dėl šio tikslo esančią finansinę pagalbą, skirtą paskatinti suinteresuotuosius asmenis kaupti papildomą pensiją visą savo profesinės veiklos laiką; ši priemoka iš esmės suteikiama pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, apdraustiems pagal nacionalinę pensijų draudimo sistemą, neatsižvelgiant į gavėjo pajamų dydį, o jos suma priklauso nuo mokėjimo, sumokėto pagal pensijų kaupimo sutartį, sumos ir vaikų, už kuriuos šis gavėjas

gauna šeimos išmokas, skaičiaus.

(žr. 39, 41–43 punktus)

2. Valstybė narė, kuri priima bei palieka galioti nuostatas papildomos senatvės pensijos srityje, nevykdo sąsipaigojimo pagal EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dalį, jeigu šiomis nuostatomis nesuteikiama teisė? ? priemoką pasienio darbuotojams ir jų sutuoktiniams, kai jie nėra šioje valstybėje narėje neribotai apmokestinami.

Iš tiesų, išskyrus kai nacionalinės teisės nuostata yra objektyviai pateisinama ir proporcinga siekiamam tikslui, ji turi būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, jeigu dėl savo pobūdžio gali labiau paveikti darbuotojus migrantus nei vietinius darbuotojus, ir dėl to pirmieji gali patekti į ypač nepalankią situaciją. Kalbant apie pasienio darbuotojus, kurių pajamos yra išimtinai apmokestinamos jų gyvenamosios vietos valstybėje, remiantis dvišalėmis sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, jie negali būti prilyginti neribotai apmokestinamiems asmenims darbo valstybėje narėje. Tokiomis aplinkybėmis neriboto apmokestinimo darbo valstybėje narėje sąlyga prilygsta gyvenamosios vietos sąlygai. Todėl tokie pasienio darbuotojai, kurie gyvena kitoje valstybėje narėje, negali pasinaudoti kaupiamosios pensijos priemoka. Tad kaupiamosios pensijos priemokos suteikimas su sąlyga, prilygstančia gyvenamosios vietos sąlygai, pažeidžia EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį. Tas pats taikoma ir tuo atveju, kai nagrinjamose nacionalinės teisės nuostatose numatoma, jog kaupiamosios pensijos priemoka sutuoktiniams suteikiama su sąlyga, kad jie yra neribotai apmokestinami darbo valstybėje narėje.

Tokios nacionalinės priemonės negalima pateisinti atitinkamos valstybės narės mokesčių sistemos darnumo sumetimais, nes mokesstinis darnumas užtikrinamas remiantis dvišalėmis sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias ši valstybė narė sudarė su kitomis valstybėmis narėmis.

(žr. 54, 56–57, 59, 63, 65–69 punktus ir rezoliucinės dalį)

3. Valstybė narė, kuri priima bei palieka galioti nuostatas papildomos senatvės pensijos srityje, nevykdo sąsipaigojimo pagal EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dalį, jeigu šiomis nuostatomis draudžiama pasienio darbuotojams naudoti remiamą kapitalą savo gyvenamosioms reikmėms skirtam būstui įsigyti arba pasistatyti, kai šis būstas yra ne darbo valstybės narės teritorijoje.

Nuostatose, pagal kurias taikoma tvarka yra nepalankesnė pasienio darbuotojams nei darbo valstybėje narėje gyvenantiems darbuotojams, tvirtinta netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės, kurios negalima pateisinti siekiu garantuoti atitinkamą būsto pasiūlą ir apsaugoti nacionalinį socialinio draudimo sistemą. Iš tiesų, pirma, kalbant apie siekį garantuoti atitinkamą būsto pasiūlą, reikia pažymėti, jog net jei toks tikslas yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, sąlyga, kad įsigyjamas arba statomas būstas turi būti darbo valstybės narės teritorijoje, bet kuriuo atveju viršija tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti, nes toks tikslas taip pat būtų įgyvendintas, jei pasienio darbuotojai toliau kurtųsi ne darbo valstybės narės, o kitos valstybės narės teritorijoje. Antra, kalbant apie nacionalinį socialinio draudimo sistemos apsaugą, šis tikslas galima pasiekti ir tuo atveju, kai kaupiamosios pensijos kapitalas panaudojamas būstui už darbo valstybės narės teritorijos ribas įsigyti.

(žr. 80–82, 84–85 punktus ir rezoliucinės dalį)

4. Valstybė narė, kuri priima bei palieka galioti nuostatas papildomos senatvės pensijos srityje, nevykdo sąsipaigojimo pagal EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dalį bei EB 18 straipsnį, jeigu šiose nuostatose

numatyta, kad asmenys turi grąžinti kaupiamosios pensijos priemoką, kai nustoja būti neribotai apmokestinami šioje valstybėje.

Iš tiesų pagal šias nuostatas priemokos gavėjas, kuris išsikelia iš savo gyvenamosios vietos arba prastos gyvenamosios vietos nagrinėjamoje valstybėje narėje ir todėl nustoja būti neribotai apmokestinamas, privalo grąžinti gautas kaupiamosios pensijos priemokas, o darbuotojai migrantai, kurie paprastai yra užsienio piliečiai, yra labiau linkę išvykti iš darbo valstybės narės teritorijos, kad pasidarbinti ir sukurti kitoje valstybėje narėje, todėl daugiau jų nustoja būti neribotai apmokestinami darbo valstybėje narėje. Tad nepalankus režimas dažniau taikomas darbuotojams užsieniečiams nei nacionaliniams darbuotojams. Vadinasi, nagrinėjamomis nuostatomis netiesiogiai diskriminuojami darbuotojai migrantai.

Be to, tokia grąžinimo pareiga turi atgrasantį poveikį ir nagrinėjamos valstybės narės piliečiams.

Iš tiesų nagrinėjamomis nuostatomis reikalaujama, kad priemokos gavėjai, nutraukus neribotam apmokestinimui šios valstybės narės mokesčius, grąžintų kaupiamosios pensijos priemoką, todėl kiekvienas darbuotojas, šios valstybės narės pilietis, norintis pasinaudoti teise laisvai judėti pagal EB 39 straipsnį, t. y. sukurti kitoje valstybėje narėje, yra nepalankesnėje padėtyje nei darbuotojas, kuris išlaiko savo gyvenamąją vietą valstybės teritorijoje ir toliau yra šioje valstybėje narėje neribotai apmokestinamas. Toks skirtingas požiūris atgraso darbuotojus, šios valstybės narės piliečius, vykdyti profesinį veiklą už jos ribų ir todėl sudaro kliūtis laisvam darbuotojų judėjimui. Kalbant apie ekonominės veiklos nevykdantį asmenį, reikia padaryti tą pačią išvadą dėl to pačio argumentų, kokius pateikti dėl EB 18 straipsnio pažeidimo.

Šios kliūtis negalima pateisinti nagrinėjamos valstybės narės mokesčių sistemos darnumo sumetimais, nes jis užtikrinamas remiantis dvišaliais sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias ši valstybė narė sudarė su kitomis valstybėmis narėmis.

(žr. 101–102, 104, 109, 112–113, 115–116 punktus ir rezoliucijos dalį)

TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija)

SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 10 d. (*)

„Valstybės sipareigojimų nevykdymas – Laisvas darbuotojų judėjimas – Reglamentas (EEB) Nr. 1612/68 – Kaupiamosios pensijos priemokos – Neribotas apmokestinimas“

Byloje C-269/07

dėl 2007 m. birželio 6 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl sipareigojimų nevykdymo

Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama R. Lyal ir W. Mölls, nurodžiusi adresą dokumentams teikti Liuksemburge,

ieškov?,

prieš

Vokietijos Federacinė Respubliką, atstovaujamą C. Blaschke ir M. Lumma, padedamą *Rechtsanwalt* D. Wellisch, nurodžiusi adresą dokumentams pateikti Liuksemburge,

atsakov?,

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai K. Schiemann, J. Makarczyk, L. Bay Larsen (pranešėjas) ir C. Toader,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorė R. Šereš administratorė,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2008 m. gruodžio 17 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2009 m. kovo 31 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Ieškiniu Europos Bendrijų Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad nustačiusi ir palikusi galioti Pajamų mokesčio įstatymo (Einkommensteuergesetz, toliau – EStG) 79–99 straipsnių nuostatas dėl papildomos senatvės pensijos Vokietijos Federacinė Respublika nevykdė įsipareigojimų pagal EB 39 straipsnį, 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 15) 7 straipsnį ir pagal EB 18 bei 12 straipsnius, kiek šios nuostatos:

- nesuteikia teisės į priemonę pasienio darbuotojams (ir jų sutuoktiniams), jeigu jie nėra šioje valstybėje narėje neribotai apmokestinami,
- draudžia remiamą kapitalą naudoti savo gyvenamosioms reikmėms skirtam nuosavam būstui, jeigu šis būstas yra ne Vokietijoje, ir
- numato, kad paramą reikia grąžinti, kai gavėjas nustoja būti neribotai apmokestinamas.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

2 Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Darbuotojui, jei jis yra valstybės narės pilietis, turi būti sudarytos tos pačios sąlygos ir darbo sąlygos, kaip ir piliečiui tos valstybės narės, kurioje jis dirba, nepaisant jo pilietybės, ypač nustatant atlyginimą ir atleidžiant iš darbo, o bedarbių atveju – grąžinant arba vėl priimant į darbą;

2. Jis naudojasi tomis pažiomis socialinėmis ir mokesčinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai.“

Nacionalinės teisės aktai

3 EStG 1 straipsnis išdėstyta taip:

„1. Fiziniai asmenys, kurių nuolatinė gyvenamoji vieta arba įprasta gyvenamoji vieta yra Vokietijoje, neribotai apmokestinami <...>

<...>

3. Pateiktų prašymų fiziniai asmenys, neturintys nuolatinės gyvenamosios arba įprastos gyvenamosios vietos Vokietijoje, taip pat gali būti neribotai apmokestinami, jeigu jie gauna pajamas šioje valstybėje 49 straipsnio prasme, tačiau su sąlyga, kad ne mažiau kaip 90 % jų pajamų apmokestinama Vokietijos pajamų mokestis arba jei Vokietijoje neapmokestinamos jų pajamos neviršija 6 136 EUR per kalendorinius metus. <...>

<...>“

4 EStG 10a straipsnio 1 dalyje numatyta, kad pagal nacionalinę pensijų draudimo sistemą apdrausti asmenys kasmet, neviršydami tam tikro maksimalaus dydžio, kaip ypatingą išlaidą gali atskaityti mokas kaupiamajai pensijai ir kaupiamosios pensijos priemokai, suteikiamą pagal 79 straipsnį ir paskesnius. Pagal šią nuostatą, be asmenų, apdraustų pagal nacionalinę pensijų draudimo sistemą, ir kitų kategorijų asmenys gali pasinaudoti šiomis atskaitos taisyklėmis. EStG 10a straipsnio 2 dalimi nustatytas santykis tarp kaupiamosios pensijos mokų kaip ypatingą išlaidą atskaitymo ir EStG 79 straipsnyje numatytos kaupiamosios pensijos priemokos suteikimo bei numatyta, kad turi būti taikoma mokestis mokėjimo tvarka.

5 EStG 79 straipsnyje „Priemokos gavėjai“ numatyta:

„Mokesčių mokėjimai, kurie yra neribotai apmokestinami pajamų mokestis ir naudojami EStG 10 a straipsnio 1 dalies lengvata, turi teisę kaupiamosios pensijos priemokai (toliau – priemoka). Jeigu tik vienas sutuoktinis iš sutuoktinių poros, kuri tenkina 26 straipsnio 1 dalyje tvirtintas sąlygas, naudojami pirmoje tvarkoje tvirtinta lengvata, kitas sutuoktinis taip pat gali gauti priemokai, jeigu jo vardu yra sudaryta kaupiamosios pensijos sutartis.“

6 Pagal EStG 83 straipsnį „Kaupiamosios pensijos priemoka“ priemoka, kuri sudaro pagrindinę priemoką ir papildoma priemokos dalis vaikams, suteikiama remiantis kaupiamosios pensijos mokomis.

7 EStG 84 straipsnyje nurodyta, kokio dydžio pagrindinės priemokos gali tikėtis kiekvienas gavėjas.

8 EStG 85 straipsnyje nurodyta papildoma suma, kurios gali tikėtis pagrindinės priemokos gavėjas, skirta vaikams, už kuriuos jis gauna šeimos išmokas.

9 Pagal EStG 92a straipsnį „Naudojimas savo gyvenamosioms reikmėms skirtam nuosavam būstu“:

„1. Priemokos gavėjas gali dalį pagal kaupiamosios pensijos sutartį sukaupto ir pagal 10a straipsnį arba šį skyrį remiamo kapitalo, bent 10 000 EUR, tiesiogiai panaudoti savo gyvenamosioms reikmėms skirtam nuosavam būstu, t. y. namui arba butui, Vokietijoje įsigyti arba

pasistatyti (b?sto dalis iš kaupiamosios pensijos). Pirmame sakinyje nurodytu tikslu galima panaudoti ne daugiau kaip 50 000 EUR.

<...>“

10 EStG 93 straipsnyje „Neteis?tas panaudojimas“ numatyta, kad remiam? kaupiamosios pensijos kapital? neteis?tai panaudoj?s gav?jas privalo gr?žinti gautas priemokas ir sumas, kurios, kaip ypatingosios išlaidos, buvo atskaitytos pagal EStG 10 a straipsn?. EStG 94 straipsnyje ?tvirtinta proced?ra, taikoma neteis?to panaudojimo atveju.

11 Pagal EStG 95a straipsn? „Priemokos gav?jo pajam? neriboto apmokestinimo nutraukimas“:

„1. 93 ir 94 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*, jeigu gav?jas nebeturi ?prastos arba nuolatin?s gyvenamosios vietos Vokietijoje ir tod?l neb?ra neribotai apmokestinamas asmuo arba jeigu nebuvo pateiktas prašymas pagal 1 straipsnio 3 dal?.

2. Gav?jo prašymu atitinkamos sumos gr?žinim? (93 straisnio 1 dalies pirmas sakiny) galima atid?ti, kol bus prad?tos mok?ti išmokos (Altersvorsorgeverträge-Zertifizierungsgesetz 1 straipsnio 1 dalies 2 punktas). Atid?jimo terminas prat?siamas, jeigu gr?žinimui panaudojama bent 15 % išmok? pagal kaupiamosios pensijos sutart?. Nereikalaujama mok?ti pal?kan?. <...>

3. 1 dalyje numatytu atveju, jei asmuo v?l atitinka neriboto apmokestinimo s?lyg? arba jei jis pateik? 1 straipsnio 3 dalyje numatyt? prašym?, centrin? ?staiga nebereikalauja gr?žinti gr?žintinos sumos, kuriai taikytas atid?jimas. <...>“

Ikiteismin? proced?ra

12 Manydama, kad EStG 79–99 straipsniuose esan?ios nuostatos d?l papildomos senatv?s pensijos neatitinka Bendrijos teis?s, 2003 m. gruodžio 16 d. Komisija šiuo klausimu išsiunt? oficial? pranešim? Vokietijos Federacinei Respublikai, kuri atsak? 2004 m. vasario 19 d. raštu, paneigdama bet kok? Bendrijos teis?s pažeidim?.

13 2005 m. gruodžio 19 d. Komisija išsiunt? Vokietijos Federacinei Respublikai pagr?st? nuomon?, ragindama ši? valstyb? nar? per du m?nesius nuo jos gavimo imtis b?tin? priemoni?, kad ? j? b?t? tinkamai atsižvelgta. 2006 m. vasario 20 d. min?ta valstyb? nar? atsak? ? ši? pagr?st? nuomon?.

14 Kadangi Vokietijos valdžios institucij? pateikti atsakymai Komisijos netenkino, 2007 m. birželio 1 d. ji nusprend? pareikšti š? ieškin?.

D?l ieškinio

15 Komisijos ieškinyje pagr?stas trimis kaltinimais. Pirmuoju kaltinimu Komisija tvirtina, kad Vokietijos teis?s nuostatos, pagal kurias pasienio darbuotojams, kurie n?ra neribotai apmokestinami Vokietijoje, nesuteikiama priemoka, yra su EB 39 straipsniu ir Reglamento 1612/68 7 straipsnio 2 dalimi nesuderinama neteis?ta diskriminacija d?l pilietyb?s. Pagal antr?j? kaltinim? draudimas naudoti remiam? kapital? savo gyvenamosioms reikm?ms skirtam nuosavam b?stui ?sigyti ar pasistatyti ne Vokietijos Federacin?s Respublikos teritorijoje yra su EB 39 straipsniu ir Reglamento 1612/68 7 straipsnio 2 dalimi nesuderinama neteis?ta netiesiogin? diskriminacija d?l pilietyb?s. Tre?iuoju kaltinimu Komisija tvirtina, kad prievol? gr?žinti gautas priemokas nutr?kus neribotam apmokestinimui prieštarauja EB 12, EB 18 ir EB 39 straipsniams bei Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 daliai.

D?l pirmojo kaltinimo

Šali? argumentai

16 Komisija tvirtina, kad EStG 79 straipsnis, kiek juo numatyta, jog kaupiamosios pensijos priemoka teikiama Vokietijoje neribotai apmokestinamiems asmenims, yra su EB 39 straipsniu ir Reglamento 1612/68 7 straipsnio 2 dalimi nesuderinama pasl?pta diskriminacija d?l pilietyb?s.

17 Iš esm?s ji mano, kad pagal nusistov?jusi? Teisingumo Teismo praktik? kaupiamosios pensijos priemoka yra socialin? lengvata Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme. Kaupiamosios pensijos priemoka suinteresuotiesiems asmenims „paprastai“ skiriama d?l to, kad jie objektyviai yra darbuotojai. Pensijos kaupimo sutartimis siekiama papildyti ?statymais numatyt? pastar?j? pensij?, kurios lygis sumaž?jo, o šia priemoka siekiama paremti ?mok? mok?jim? ir pad?ti suinteresuotiesiems asmenims vis? profesin?s veiklos laikotarp? kaupti papildom? pensij?.

18 Šiaip ar taip, pagal Teisingumo teismo praktik? socialin?s lengvatos s?voka apima lengvatas, ? kurias gav?jas turi teis? d?l to, kad nuolat gyvena šias lengvatas teikian?ioje valstyb?je nar?je. Taip yra šiuo atveju. Tok? teismo praktikos poži?r? paaiškina Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio tikslas – palengvinti jud?jim? Europos bendrijoje. Išmokos valstyb?s nar?s gyventojams gali iš ties? paveikti šios valstyb?s darbo rinkos patrauklum? ir atitinkamai paskatinti mobilum?. Anot Komisijos, pasirengim? pensijai reglamentuojan?i? s?lyg? atžvilgiu pasienio darbuotojai yra tokioje pa?ioje pad?tyje kaip ir Vokietijoje gyvenantys darbuotojai ir juos taip pat veikia Vokietijos nacionalin?s pensij? sistemos, pagal kuri? jie moka ?mokas, išmok? sumažinimas. Ta?iau EStG 79 straipsniu nustatytas skirtumas tarp ši? dviej? kategorij? darbuotoj?, nes kaupiamosios pensijos priemoka suteikiama atsižvelgiant ? tai, ar jos gav?jas yra neribotai apmokestinamas Vokietijoje. Ši neriboto apmokestinimo s?lyga pagal EStG 1 straipsn? prilygsta nuolatinio gyvenimo valstyb?s teritorijoje s?lygai, tod?l j? taikant pasienio darbuotojai negali naudotis šia priemoka.

19 Komisija pabr?žia, kad pasienio darbuotojai, kuri? dauguma yra ne Vokietijos pilie?iai ir kuri? pajamos apmokestinamos j? gyvenamosios vietos valstyb?je nar?je, remiantis dvišal?mis sutartimis d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias Vokietijos Federacin? Respublika sudar? su Pranc?zijos Respublika ir Austrijos Respublika, n?ra laikomi neribotai apmokestinamais asmenims. Tod?l jie negali pasinaudoti nagrin?jama kaupiamosios pensijos priemoka ir nuken?ia d?l pasl?ptos diskriminacijos d?l pilietyb?s. Komisija šiuo atžvilgiu pabr?žia, kad pasienio darbuotojai negali pateikti prašymo d?l neriboto pajam? apmokestinimo pagal EStG 1 straipsnio 3 dal?, nes remiantis min?tomis sutartimis teis? apmokestinti j? Vokietijoje gautas pajamas išimtinai suteikta kitai valstybei narei.

20 D?l Vokietijos Federacin?s Respublikos argumento, kad sudaryti pensij? kaupimo sutart? neprivaloma, tod?l nagrin?jamos priemokos negalima laikyti socialine lengvata, Komisija patikslina, jog ši priemoka priskiriama prie socialini? lengvat?, neatsižvelgiant ? tai, ar ji yra privalomos, ar pasirenkamos sistemos dalis. Komisija priduria, kad savanoriško draudimo sistema taip pat gali papildyti privalomojo draudimo sistem?, ir b?tent taip yra šiuo atveju.

21 Komisija aiškina, kad argumentai, kuriais pagr?stas kaltinimas diskriminacija, yra reikšmingi, nesvarbu, ar priemoka laikoma „socialine“, ar „mokes?i?“ lengvata, nes abiem atvejais svarbiausia tai, kad Vokietijos darbuotoj?, kaip ir pasienio darbuotoj?, pad?t? apib?dina j? dalyvavimas nacionalin?je pensij? sistemoje ir pagal j? numatyt? b?sim? pensij? raida. Ji nurodo, kad iš sprendimo *Schumacker* (1995 m. vasario 14 d. Sprendimas, C-279/93, Rink. p. I-225) *ratio* reikia suprasti, kad pasienio darbuotojai prilygsta rezidentams, o ne kad nuo j? skiriasi. Min?ti darbuotojai, remiantis 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 1408/71 d?l socialin?s

apsaugos sistem? taikymo pagal darbo sutart? dirbantiems asmenims ir j? šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, p. 2; 2004 m. specialusis leidimas lietuvi? k., 5 sk., 1 t., p. 35), yra privalomai apdrausti pagal Vokietijos pensij? sistem?, tod?l lemiamu kriterijumi reikia laikyti ši? sistem?, o ne suinteresuot?j? asmen? mokestin? pad?t?.

22 Remdamasi 1995 m. rugpj??io 11 d. Sprendimu Wielockx (C-80/94, Rink. p. I?2493) ir Ekonominio bendradarbiavimo ir pl?tros organizacijos (EBPO) pavyzdin?s konvencijos d?l dvigubo pajam? ir turto apmokestinimo išvengimo (1977 m. EBPO komiteto mokes?i? klausimams pranešimas) 21 straipsnio 1 dalimi, Komisija teigia, kad Vokietijos Federacin?s Respublikos pateiktas mokestinio darnumo argumentas neturi reikšm?s. Valstyb? nar? negali remtis tokiu argumentu, jei ji pati sudar? dvigubo apmokestinimo išvengimo sutart?, pagal kuri? gali apmokestinti jos teritorijoje gyvenan?i? asmen? užsienyje gautas pensijas, bet negali apmokestinti užsienyje gyvenan?i? asmen? jos teritorijoje gaut? pensij?.

23 Be to, Komisija tvirtina, kad EStG 85 straipsnyje numatyta priemoka vaikams yra socialin? lengvata, kuri? taip pat reikia taikyti be diskriminacijos, tod?l ši? lengvat? taikant su s?lyga, kad mokes?i? mok?tojas yra neribotai apmokestinamas, taip pat pažeidžiama EB 39 straipsnio 2 dalis ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis.

24 Galiausiai remdamasi nusistov?jusia teismo praktika, pavyzdžiui, 1975 m. rugs?jo 30 d. Sprendimu *Cristini* (32/75, Rink. p. 1085), 1992 m. vasario 26 d. Sprendimu *Bernini* (C?3/90, Rink. p. I-1071) ir 1999 m. birželio 8 d. Sprendimu *Meeusen* (C?337/97, Rink. p. I?3289), Komisija tvirtina, kad išvestin? kaupiamosios pensijos priemoka, skiriama gav?jo sutuoktiniui pagal EStG 79 straipsn?, taip pat pažeidžia EB 39 straipsnio 2 dal? ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dal?. Iš ties? reikalavimas, kad sutuoktinis gyvent? valstyb?s teritorijoje, yra pasl?ptas apribojimas d?l pilietyb?s, nes pasienio gyventoj?, kurie paprastai n?ra valstyb?s, kur dirba, pilie?iai, sutuoktiniai paprastai gyvena darbuotojo gyvenamosios vietos valstyb?je.

25 Vokietijos Federacin? Respublika nesutinka, kad EStG 79 straipsnyje numatyta neriboto apmokestinimo Vokietijoje s?lyga pažeidžiamas EB 39 straipsnis ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis.

26 Ši valstyb? nar? mano, kad kaupiamosios pensijos priemoka yra ne socialin? lengvata Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme, o mokes?i? lengvata.

27 Iš ties? nagrin?jama priemoka suteikiama ne d?l to, kad gav?jas objektyviai yra darbuotojas. Iš EStG 10a straipsnio 1 dalies, ? kuri? nukreipia EStG 79 straipsnis, matyti, kad teis? ? priemok? n?ra išimtinai susijusi su suinteresuotojo asmens – darbuotojo – statusu Bendrijos teis?s prasme, kad ši lengvata taip pat taikoma savarankiškai dirbantiems asmenims ir kad didel? darbuotoj? grup? turi dalyvauti profesinio draudimo sistemoje, skirtoje konkre?iai profesijai, pavyzdžiui, medicinos darbuotojai, ir negali pasinaudoti EStG 10a straipsnyje numatyta ypating?j? išlaid? atskaita.

28 Be to, priemoka suteikiama neatsižvelgiant ? tai, ar asmuo gyvena valstyb?s teritorijoje. Pagal EStG 10a straipsn? numatytas privalomas draudimas yra susij?s ne su gyvenam?ja, o su darbo vieta – tai matyti ir iš Reglamento Nr. 1408/71 13 straipsnio 2 dalies a punkto.

29 Kitaip nei nacionalini? socialinio draudimo sistem?, pagal kurias privaloma mok?ti ?mokas, atveju, norint pasinaudoti nagrin?jama priemoka b?tina savanoriškai sudaryti pensijos kaupimo sutart? su priva?iu paslaug? teik?ju.

30 Vokietijos Federacin? Respublika priduria, kad, kitaip nei tvirtina Komisija, iš ?statym? leid?jo motyv? negalima daryti galutini? išvad? apie priimtos priemon?s teisin? kvalifikavim?. Kad

paskatinti sukaupti papildomą asmeniną pensiją, Vokietijos įstatymų leidžiamas aiškiai pasirinko mokesčių priemonę, nors ir vadovavosi socialiniais motyvais.

31 Anot Vokietijos Federacinės Respublikos, kaupiamosios pensijos priemoka yra mokesčių lengvata Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme. Ši valstybė narė paaiškina, kad, pirma, teisė į šią priemonę EStG 79 straipsnyje susieta su EStG 10a straipsnio 1 dalimi ir, antra, asmuo gali gauti minėtą priemonę, tik jeigu jis gali atskaityti ypatingas išlaidas pagal EStG 10a straipsnį, kuris yra pagrindinis klasikinio mokesčių teisės mechanizmo nuostata. Tiesioginis ypatingų išlaidų atskaitos ir kaupiamosios pensijos priemokos ryšys lemia ne tik teisės akto tekste esančios nuorodos, bet ir aplinkybę, kad ši priemoka yra išankstinis mokesčių sumažinimas.

32 Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi minėtu sprendimu *Schumacker*, tvirtina, kad šiuo atveju nėra pagal Bendrijos teisę draudžiamo skirtingo požiūrio, nes tiesioginiai mokesčių srityje rezidentų ir ne rezidentų padėtis valstybėje paprastai nėra panaši, nes vienos valstybės teritorijoje gaunamos ne rezidentų pajamos dažniausiai sudaro tik dalį jo bendrą pajamų, centralizuotą jo nuolatinėje gyvenamojoje vietoje, ir asmeniną ne rezidentų gebėjimą mokėti mokesčius lengviausiai galima įvertinti toje vietoje, kur yra jo asmeniniai ir turtiniai interesų centras, paprastai atitinkantis jo prastą gyvenamąją vietą.

33 Remdamasi šia aplinkybe, Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad iš esmės gyvenamosios vietos valstybė, o ne darbo vietos valstybė turi atsižvelgti į asmeniną darbuotoją ne rezidentų padėtį. Šiuo atžvilgiu, remdamasi 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimu *Gschwind* (C-391/97, Rink. p. I-5451), ji teigia, kad jei pasienio darbuotojas daugiau kaip 90 % savo pajamų gauna Vokietijoje, remdamasis EStG 1 straipsnio 3 dalimi jis gali pateikti prašymą, kad galėtų Vokietijoje naudotis tokia pačia tvarka kaip ir šioje valstybėje neribotai apmokestinamas asmuo, taigi ir teise taikyti ypatingų išlaidų atskaitą. Neturėdama teisės apmokestinti, Vokietijos Federacinė Respublika negali suteikti mokesčių lengvatos, skirtos paskatinti kaupti papildomą pensiją, pasienio darbuotojams, kurių pajamos yra išimtinai apmokestinamos gyvenamosios vietos valstybėje narėje.

34 Vokietijos Federacinė Respublika taip pat tvirtina, kad ginčijamose nacionalinėse nuostatose nėra jokios draudžiamos diskriminacijos, atsižvelgiant ir į Teisingumo Teismo nustatytus kriterijus socialinių lengvatų teikimo srityje. Iš tiesų Vokietijos įstatymų leidžiamas siekia paskatinti sukaupti asmeniną pensiją asmenis, kurie turi pakankamai glaudų ryšį su Vokietijos visuomene 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Geven* (C-213/05, Rink. p. I-6347, 18 punktas) prasme, griežtai nesiedamas naudojimosi nagrinjamomis lengvatomis su gyvenimu šioje valstybėje narėje. Vokietijos Federacinė Respublika mano, kad pasienio darbuotojai, kurių padėtį reglamentuoja dvišalės sutartys dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, neturi tokio ryšio ir kad jie teisiškai yra visiškai susiję su savo gyvenamąja valstybe.

35 Dėl priemokos sutuoktiniams Vokietijos Federacinė Respublika taip pat nesutinka, kad ji tvirtino draudžiamą skirtingą požiūrą, numatydama, jog Vokietijoje negyvenantis sutuoktinis taip pat gali prašyti jam taikyti Vokietijoje neribotai apmokestinamiems asmenims taikomą tvarką, jei 90 % bendrą pajamų sutuoktiniai gauna šioje valstybėje arba jei sutuoktinio pajamos užsienyje neviršija 12 272 EUR.

36 Galiausiai Vokietijos Federacinė Respublika pateikia papildomą pateisinantį argumentą – mokesčių darnos pagrindus. EStG 79 straipsnyje numatyta lengvata ir šio įstatymo 10a straipsnyje numatyta ypatingų išlaidų atskaita yra subalansuotos su išmokų pagal EStG 22 straipsnio 5 punkte numatytas pensijų kaupimo sutartis apmokestinimu.

Teisingumo Teismo vertinimas

37 Pirmiausia reikia pažymėti, kad šis kaltinimas susijęs tik su pasienio darbuotojais, kurių pajamos, remiantis su kitomis valstybėmis narėmis sudaryta Vokietijos Federacinės Respublikos dvišale sutartimi dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, yra išimtinai apmokestinamos į gyvenamosios vietos valstybę narę, padėtimi. Toliau reikia pabrėžti, jog Komisija prašo Teisingumo Teismo pripažinti, kad Vokietijos valstybė nevykdo sąsipareigojimų dėl EStG 79 straipsnyje numatytos kaupiamosios pensijos priemokos suteikimo, o ne dėl galimybių atskaityti kaupiamąją pensiją mokas pagal EStG 10a straipsnio 1 dalį. Galiausiai reikia priminti, kad šis Komisijos kaltinimas apima ne tik ginčijamos priemokos darbuotojui suteikimą, bet ir papildomos priemokos vaikams bei išvestinų priemokos gavėjo sutuoktiniui suteikimą.

38 Pirma, kalbant apie kaupiamosios pensijos priemokos suteikimą darbuotojui, pažymėtina, kad Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika nesutaria, ar ši priemonė reikia laikyti socialine lengvata, ar mokesčių lengvata Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme.

39 Pagal nusistovėjusį teismo praktiką socialinės lengvatos sąvoka apima visas su darbo sutartimi susijusias arba su ja nesusijusias lengvatas, kurios paprastai suteikiamos vietiniams darbuotojams iš esmės dėl to, kad jie yra darbuotojai, arba dėl to, kad turi prastą gyvenamąją vietą nacionalinėje teritorijoje, ir kurių taikymas taip pat darbuotojams iš kitų valstybių narių palengvina šį judėjimą Bendrijoje (1998 m. gegužės 12 d. Sprendimo *Martínez Sala*, C-85/96, Rink. p. I-2691, 25 punktas ir 2007 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Hendrix*, C-287/05, Rink. p. I-6909, 48 punktas). Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, jog socialinės lengvatos sąvoka Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme apima valstybės narės teisės aktais garantuojamas senyvų asmenų pajamas (žr. 1984 m. liepos 12 d. Sprendimo *Castelli*, 261/83, Rink. p. 3199, 11 punktą ir 1985 m. birželio 6 d. Sprendimo *Frascoigna*, 157/84, Rink. p. 1739, 22 punktą).

40 Norint nustatyti, ar kaupiamosios pensijos priemoka yra socialinė, ar mokesčių lengvata, reikia išnagrinėti, kaip tai nurodė ir generalinis advokatas išvados 40 punkte, jos teikimo tikslą ir sąlygas.

41 Iš bylos dokumentų matyti, kad kaupiamosios pensijos priemoka pagrįsta socialiniais sumetimais. Ši priemoka skirta kompensuoti bsimą statymu numatytos pensijos lygio sumažėjimą ir dėl šio tikslo ji yra finansinė pagalba, skirta paskatinti suinteresuotuosius asmenis kaupti papildomą pensiją visą savo profesinės veiklos laikotarpį.

42 Pagal EStG 10a straipsnį, kurį nukreipia EStG 79 straipsnis, minėta priemoka iš esmės suteikiama pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, apdraustiems pagal nacionalinę pensijų draudimo sistemą, nes juos labiausiai paveikia statymu numatytų pensijų lygio sumažinimas. Reikia pažymėti, kad ši priemoka suteikiama neatsižvelgiant į gavėjo pajamų dydį, o jos suma priklauso nuo mokų, sumokėtų pagal pensijų kaupimo sutartį, sumos ir vaikų, už kuriuos šis gavėjas gauna šeimos išmokas, skaičiaus. Be to, teisė priemoką atsiranda pasibaigus kalendoriniams metams, kuriais pervestos minėtos mokos.

43 Todėl kaupiamosios pensijos priemoka yra socialinė lengvata, paprastai suteikiama darbuotojams dėl to, kad jie objektyviai yra darbuotojai.

44 Nė vienas iš Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktų argumentų nekelia abejonių dėl šios išvados.

45 Neginėyta aplinkybė, kad pagal EStG 10a straipsnį priemoką gali gauti ir kiti asmenys, nesantys darbuotojais Bendrijos teisės prasme, neturi reikšmės, kai siekiama paneigti šios lengvatos socialinę pobūdį, nes pagal socialinės lengvatos sąvoką tokia lengvata nebūtinai yra

susijusi su darbo sutartimi, kaip tai matyti iš šio sprendimo 39 punkto.

46 Reikia patikslinti, jog iš aplinkybės, kad kitą kategoriją asmenys, kurie nėra darbuotojai, gali pasinaudoti priemoka, matyti, kad socialinis tikslas, kurio siekiama pagal darbo sutartį dirbančių asmenų atžvilgiu, apima ir kitą kategoriją asmenis, nacionalinės pensijų sistemos atžvilgiu esančius panašioje padėtyje.

47 Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktas argumentas, kad pensijos kaupimo sutartis su privačiu paslaugos teikėju sudaroma ir mokos pagal ją mokamos savanoriškai, nedaro poveikio ginčijamos priemokos priskyrimui prie socialinio lengvato, nes ginčijama priemoka taip kvalifikuojama neatsižvelgiant į tai, ar sistema, pagal kurią ji suteikiama, yra privalomojo pobūdžio.

48 Vokietijos Federacinės Respublikos argumentams, kuriais ji siekia parodyti, kad kaupiamosios pensijos priemoka yra mokesčio lengvata, nes tai yra išankstinis mokesčio sumažinimas taikant EStG 10 straipsnį, negalima pritarti.

49 Iš tiesų šis kaltinimas pateiktas ne dėl galimybės atskaityti kaupiamosios pensijos mokas ir ypatingą išlaidų priemoką, kuri atskaita numatyta EStG 10a straipsnyje, bet dėl EStG 79 straipsnyje numatytos kaupiamosios pensijos priemokos, kuri yra Vokietijos valstybės teikiama pozityvi išmoka, atmetant bet kokią atskaitos galimybę. Minėta priemoka yra minimali pagalba, kuria skatinama sukaupti papildomą pensiją, neatsižvelgiant į gavėjo pajamas, ir kuri yra kaupiamosios pensijos kapitalo dalis.

50 Galimybę atskaityti sumokėtas kaupiamosios pensijos mokas yra atskira lengvata, kuri tam tikromis sąlygomis leidžia sutaupyti papildomą sumą, atitinkančią priemokos sumos ir atlikus atskaitą pagal EStG 10a straipsnį sutaupytos sumos skirtumą. Todėl ši galimybę atskaityti mokas pagal EStG 10a straipsnį nepakeičia kaupiamosios pensijos priemokos socialinio pobūdžio.

51 Reikia nustatyti, ar tai, kad kaupiamosios pensijos priemoka, kaip socialinė privilegija Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme, suteikiama su sąlyga, kad darbuotojas neribotai apmokestinamas Vokietijoje, yra diskriminacija Bendrijos teisės prasme.

52 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog darbuotojas, valstybės narės pilietis, kitą valstybę narių teritorijoje naudojasi tomis pačiomis socialinėmis lengvatomis kaip ir vietiniai darbuotojai. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką pasienio darbuotojai gali remtis minėto 7 straipsnio nuostatomis taip pat kaip ir kiti šioje nuostatose nurodyti darbuotojai (minėto sprendimo *Geven* 15 punktas).

53 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką vienodo požiūrio taisyklė, tvirtinta ir EB 39 straipsnyje, ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnyje, draudžia ne tik atvirą diskriminaciją dėl nacionalinės priklausomybės, bet ir bet kokias kitas paslėptas diskriminacijos formas, kuriomis, pritaikius kitus skirtumų kriterijus, pasiekiamas toks pats rezultatas (žr., be kita ko, 1997 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Meints*, C-57/96, Rink. p. I-6689, 44 punktą ir 1998 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-35/97, Rink. p. I-5325, 37 punktą).

54 Išskyrus, kai nacionalinės teisės nuostata yra objektyviai pateisinama ir proporcinga siekiamam tikslui, ji turi būti laikoma netiesiogiai diskriminuojančia, jeigu dėl savo pobūdžio gali labiau paveikti darbuotojus migrantus nei vietinius darbuotojus, ir dėl to pirmieji gali patekti į ypač nepalankią situaciją (žr. minėtą sprendimą *Meints* 45 punktą ir *Komisija prieš Prancūziją* 38 punktą).

55 Reikia pripažinti, kad šiuo atveju pagal EStG 79 straipsnį kaupiamosios pensijos priemoka galima pasinaudoti tik su sąlyga, kad asmuo yra Vokietijoje neribotai apmokestinamas. Vokietijoje neribotai apmokestinami asmenys yra tie, kurie pagal EStG 1 straipsnio 1 dalį valstybėje turi nuolatinę arba prastą gyvenamąją vietą arba kurie pagal to paties 1 straipsnio 3 dalį pateikia atitinkamą prašymą ir atitinka minėtoje dalyje numatytas sąlygas.

56 Tačiau šiuo atveju kaltinimas pateiktas dėl pasienio darbuotojų, kurių pajamos yra išimtinai apmokestinamos jų gyvenamosios vietos valstybėje, remiantis Vokietijos Federacinės Respublikos sudarytomis dvišalėmis sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo. Todėl minėti darbuotojai negali būti prilyginti neribotai apmokestinamiems asmenims EStG 1 straipsnio 3 dalies prasme, kaip tai galiausiai pripažino ir valstybės atsakovai. Tokiomis aplinkybėmis neriboto apmokestinimo Vokietijoje sąlyga prilygsta gyvenamosios vietos sąlygai.

57 Todėl tokie pasienio darbuotojai, kurie gyvena kitoje valstybėje narėje, negali pasinaudoti kaupiamosios pensijos priemoka.

58 Be to, reikia atkreipti dėmesį į tai, kad šie pasienio darbuotojai dažniausiai yra ne piliečiai, o darbuotojai; Vokietijos piliečiai dažniau atitinka neriboto apmokestinimo Vokietijoje sąlygą nei atitinkami pasienio darbuotojai, kaip galiausiai to neginėjo Vokietijos Federacinė Respublika.

59 Todėl kaupiamosios pensijos priemokos suteikimas su sąlyga, prilygstančia gyvenamosios vietos sąlygai, pažeidžia EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį.

60 Šis samprotavimas nepaneigia Vokietijos Federacinės Respublikos argumentas, pagrįstas minėtu sprendimu *Geven*, kad nesant pakankamai glaudaus ryšio su Vokietijos visuomene gali būti pateisinama atsisakyti suteikti socialinę lengvatą. Iš tiesų iš EStG 10a straipsnio 1 dalies ir 79 straipsnio matyti, kad darbuotojui suteikiama kaupiamosios pensijos priemoka, jeigu jis yra apdraustas pagal Vokietijos nacionalinę socialinio draudimo pensijų sistemą. Šis privalomas dalyvavimas Vokietijos socialinio draudimo sistemoje, garantuojantis socialinį mokėjimą, yra pakankamai glaudus ryšys su Vokietijos visuomene, kad pasienio darbuotojai galėtų pasinaudoti nagrinėjama socialine lengvata.

61 Be to, valstybės narės atsakovai negali naudingai remtis pasienio darbuotojams atvira galimybe pasinaudoti panašiomis arba palankesnėmis skatinimo priemokomis gyvenamosios vietos valstybėje narėje, kad rodytų jog nėra diskriminacijos. Iš tiesų nagrinėjama kaupiamosios pensijos priemoka yra ne su pajamų Vokietijoje apmokestinimu susijusi lengvata mokesčių atskaitos forma, o minimali Vokietijos valstybės finansinė parama, skirta paskatinti darbuotojus sukaupti papildomą asmeniną pensiją, siekiant kompensuoti statymu numatytos pensijos lygio smukimą. Aplinkybės, kad pasienio darbuotojai gali pasinaudoti mokesčių lengvatomis savo gyvenamosios vietos valstybėje, nepašalina diskriminacijos, kurią jie patiria teikiant kaupiamosios pensijos priemoką.

62 Vokietijos Federacinė Respublika papildomai tvirtina, kad skirtingą požiūrį pateisina mokesčių sistemos darnumo interesas.

63 Šiuo atžvilgiu pakanka pasakyti, kad net jei tokia diskriminacija teikiant socialinę lengvatą būtų galima pateisinti mokesčių darnumo pagrindais, šiuo atveju toks pateisinimas būtų nepriimtinas, nes mokesčių darnumas užtikrinamas dvišalėmis sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias Vokietijos Federacinė Respublika sudarė su kitomis valstybėmis narėmis (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Wielockx* 25 punktą).

64 Kalbant apie papildomos priemokos vaikams suteikimą pagal EStG 85 straipsnį, remiantis

tais pa?iais motyvais reikia pa?ym?ti, kad tokios papildomos priemokos suteikimas su s?lyga, kad gav?jas yra neribotai apmokestinamas Vokietijoje, prieštarauja EB 39 straipsnio 2 daliai ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 daliai.

65 Kalbant apie išvestin?s kaupiamosios pensijos priemokos suteikim? gav?jo sutuoktiniui pagal EStG 79 straipsn?, reikia priminti, kad pagal Teisingumo Teismo praktik? darbuotojo, patenkan?io ? Reglamento Nr. 1612/68 taikymo srit?, sutuoktiniui netiesiogiai taikomas šio reglamento 7 straipsnio 2 dalimi darbuotojui migrantui garantuojamas vienodas poži?ris ir tod?l jis gali prašyti išvestin?s kaupiamosios pensijos priemokos, jeigu ji šiam darbuotojui migrantui yra socialin? lengvata (šia prasme žr. 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Hartmann*, C?212/05, Rink. p. I?6303, 25 punkt?).

66 Taip yra šiuo atveju. Išmoka, kaip antai išvestin? kaupiamosios pensijos priemoka, kuria finansiškai remiamas papildomos darbuotojo sutuoktinio pensijos kaupimas, pagerinama sutuoktini? poros pad?tis j? b?sim? pensij? atžvilgiu ir yra naudinga darbuotojui, nes ja prisidedama sudarant s?lygas jo šeimai tenkan?ioms senatv?s rizikoms padengti. Tod?l tokia priemoka yra suinteresuotiesiems pasienio darbuotojams naudinga socialin? lengvata Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalies prasme.

67 Iš bendrai aiškinam? EStG 76 straipsnio ir 26 straipsnio 1 dalies matyti, kad darbuotojo sutuoktinis taip pat turi b?ti neribotai apmokestinamas Vokietijoje, kad gal?t? pasinaudoti išvestine priemoka. Kadangi šiuo atveju neriboto apmokestinimo Vokietijoje s?lyga prilygsta gyvenamosios vietos s?lygai pagal EStG 1 straipsn?, d?l šios s?lygos ypa? nuken?ia pasienio darbuotojai, kurie pagal apibr?žim? nuolat gyvena kitoje valstyb?je nar?je, kur paprastai gyvena ir j? šeimos nariai (min?to sprendimo *Meeusen* 24 punktą).

68 Vadinasi, numatant, jog kaupiamosios pensijos priemoka sutuoktiniams suteikiama su s?lyga, kad jie yra neribotai apmokestinami Vokietijoje, EStG 79 straipsnyje ?tvirtinama EB 39 straipsn? ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dal? pažeidžianti netiesiogin? diskriminacija d?l pilietyb?s.

69 Iš to, kas išd?styta, matyti, kad pirmasis kaltinimas yra pagr?stas ir kad priimdama bei palikdama galioti EStG 79–99 straipsniuose ?tvirtintas nuostatas papildomos senatv?s pensijos srityje Vokietijos Federacin? Respublika ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 39 straipsn? ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dal?, nes šiomis nuostatomis nesuteikiama teis? ? priemok? pasienio darbuotojams ir j? sutuoktiniams, jei jie n?ra šioje valstyb?je nar?je neribotai apmokestinami.

D?l antrojo kaltinimo

Šali? argumentai

70 Komisija tvirtina, jog d?l to, kad naudoti tam tikr? remiamo kapitalo dal? savo gyvenamosioms reikm?ms skirtam b?stui ?sigyti ar pasistatyti leidžiama su s?lyga, kad nekilnojamasis turtas yra valstyb?s teritorijoje, kaip tai numatyta EStG 92a straipsnyje, pasienio darbuotojai negali sukaupto kapitalo panaudoti tokiam nekilnojamajam turtui ?sigyti arba pasistatyti pasienio su Vokietijos Federacine Respublika regione. Toks nepalankus pasienio darbuotoj? traktavimas yra netiesiogin? diskriminacija d?l pilietyb?s, tod?l pažeidžia EB 39 straipsnio 2 dal? ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dal?. Komisija patikslina, kad diskriminacijos draudimui darbuotoj? laisvo jud?jimo srityje netaikomos jokios *de minimis* atvej? išlygos.

71 Ji nesutinka su Vokietijos Federacin?s Respublikos argumentu, kad gin?ijamos nuostatos

darbuotojams migrantams ir Vokietijos darbuotojams daro tokį patį poveikį, todėl šia priemone darbuotojai ne piliečiai nėra diskriminuojami. Iš tiesų pasienio darbuotojai yra didelis dalis asmenų, kurie paprastai negyvena Vokietijoje, kur yra jų darbo vieta, todėl yra linkę įsigyti būsimojo savo gyvenamosios vietos valstybėje, kitaip nei Vokietijos darbuotojai, kurie nėra ypač linkę įsigyti būsimojo už savo valstybės ribų. Remdamasi konkrečiais duomenimis apie sienų kertonius darbuotojų kiekį ir teismo praktika, būtent 2006 m. vasario 21 d. Sprendimu *Ritter-Coulais* (C-152/03, Rink. p. I-1711, 36 punktas), Komisija mano, kad apskritai už Vokietijos teritorijos ribų esantis būstas dažniau priklauso ne rezidentams nei rezidentams.

72 Vokietijos Federacinė Respublika nesutinka su tuo, kad leidimas naudoti remiamą kapitalą nuosavam būstui Vokietijoje įsigyti yra netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės. Vokietijos darbuotojai, kaip ir darbuotojai iš kitų valstybių narių, gyvenantys ne Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje, negali naudoti kaupiamosios pensijos priemokos nuosavam būstui už šios valstybės narės teritorijos ribų įsigyti arba pasistatyti.

73 Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad EStG 92a straipsniu laisvas darbuotojų judėjimas nėra ribojamas, nes minėta nuostata nedaro jokio poveikio darbo vietos pasirinkimui. Daryti priešingą išvadą reikštų, kad visos lengvatos, suteikiamos darbo vietos valstybėje, tačiau netiekiamos gyvenamosios vietos valstybėje, gali būti laisvo darbuotojų judėjimo apribojimai.

74 Papildomai Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, kad bet kuriuo atveju skirtingas požiūris į darbuotojus ir laisvo judėjimo ribojimas yra pateisinami privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais, kaip antai pagalbos būstui pasistatyti teikimas arba nekilnojamojo turto pasiūlos garantavimas ir nacionalinės socialinio draudimo sistemos apsauga.

Teisingumo Teismo vertinimas

75 Pirmiausia reikia pažymėti, kad per posėdį Komisija patikslino, jog šis kaltinimas susijęs ne tik su pasienio darbuotojais, kurių pajamos yra išimtinai apmokestinamos jų gyvenamosios vietos valstybėje narėje; jis apima visus pasienio darbuotojus.

76 Nagrinėjant šį kaltinimą reikia nustatyti, ar, kaip teigia Komisija, EStG 92a straipsnyje numatant, kad remiamą kapitalą galima naudoti savo gyvenamosioms reikmėms skirtam būstui įsigyti arba pasistatyti su sąlyga, kad nekilnojamas turtas yra Vokietijos teritorijoje, susiaurinama galimybė pasinaudoti socialine lengvata ir įtvirtinama netiesioginė diskriminacija, pažeidžianti EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį.

77 Pagal EStG 92a straipsnį priemokos gavėjai gali panaudoti remiamo kapitalo, sukaupto pagal pensijos kaupimo sutartį, dalį, neviršijančią 50 000 EUR, savo gyvenamosioms reikmėms skirtam nuosavam būstui, esančiam Vokietijos teritorijoje, įsigyti arba pasistatyti.

78 Todėl reikia pripažinti, kad nagrinėjamo remiamo kapitalo negalima naudoti už Vokietijos teritorijos ribų pasienio regione esančiam būstui įsigyti arba pasistatyti.

79 Nors, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika, nei Vokietijos darbuotojai, nei pasienio darbuotojai negali naudoti minėto kapitalo būstui už Vokietijos teritorijos ribų įsigyti arba pasistatyti, o EStG 92a straipsnyje tiesiogiai nenurodyti ne rezidentai, pastarieji dažniau suinteresuoti nusipirkti už minėtos teritorijos ribų esantį būstą nei rezidentai (šia prasme žr. minėto sprendimo *Ritter-Coulais* 36 punktą).

80 Vadinasi, pagal EStG 92a straipsnį taikoma tvarka yra nepalankesnė pasienio darbuotojams nei Vokietijoje gyvenantiems darbuotojams, o tai reiškia, kad šiame straipsnyje tvirtinta netiesioginė diskriminacija dėl pilietybės.

81 Reikia nustatyti, ar nepalankus pasienio darbuotojų traktavimas yra pateisinamas siekiu garantuoti atitinkamą bėsto pasiūlą ir apsaugoti nacionalinę socialinio draudimo sistemą, kaip tvirtina Vokietijos Federacinė Respublika.

82 Pirma, kalbant apie siekį garantuoti atitinkamą bėsto pasiūlą, reikia pažymėti, kad net jei toks tikslas yra privalomasis bendrojo intereso pagrindas, EStG 92a straipsnyje numatyta sąlyga, kad sąsigijamas arba statomas bėstas turi būti Vokietijos teritorijoje, bet kuriuo atveju viršija tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti, nes toks tikslas būtų taip pat įgyvendintas, jei pasienio darbuotojai toliau kurtųsi ne Vokietijos, o kitos valstybės narės teritorijoje (šia prasme žr. 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-152/05, Rink. p. I-39, 27 ir 28 punktus).

83 Be to, negalima atsižvelgti į valstybės atsakovo argumentą, kad kyla konflikto su kitų valstybių narių bėsto politika pavojus, nes toks pavojus šiuo atveju nebuvo įrodytas – Vokietijos Federacinė Respublika tik bendrai nurodė, kad galimybę kaupiamosios pensijos kapitalą naudoti ir bėstui kitose valstybėse narėse sąsigyti arba pasistatyti keltų pavojų sutrikdyti šio bėsto politiką.

84 Antra, kalbant apie nacionalinės socialinio draudimo sistemos apsaugą, iš 2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *ITC* (C-208/05, Rink. p. I-181, 43 punktas) matyti, kad didelės žalos finansinei socialinio draudimo sistemos pusiausvyrai atsiradimo pavojus gali būti privalomas viešojo intereso pagrindas. Vis dėlto šiuo atveju toks pavojus nebuvo įrodytas. Vokietijos Federacinė Respublika tik nurodė, kad jei priemokos gavėjai turi nuosavą bėstą, iš jų pensijų jie neprivalo mokėti nuomos mokesčių ir jiems nereikia kreiptis dėl socialinio draudimo išmokų. Be to, šis tikslas galima pasiekti ir tuo atveju, kai kaupiamosios pensijos kapitalas panaudojamas bėstui už Vokietijos teritorijos ribų sąsigyti.

85 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad šis kaltinimas yra pagrįstas ir kad Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė sąsipareigojimų pagal EB 39 straipsnį Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalį, nesuteikdama pasienio darbuotojams teisės panaudoti remiamą kapitalą savo gyvenamosioms reikmėms skirtam bėstui sąsigyti arba pasistatyti, jei šis bėstas yra ne Vokietijoje.

Dėl trečiojo kaltinimo

Šalių argumentai

86 Komisija mano, kad pareiga grąžinti kaupiamosios pensijos priemoką nutrūkusi neribotam apmokestinimui, bendrai taikant EStG 93–95 straipsnius, pažeidžia EB 39 straipsnį ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dalis bei EB 12 ir EB 18 straipsnius.

87 Iš tiesų nagrinėjamos teisės nuostatose tvirtinta netiesioginė diskriminacija laisvo darbuotojų judėjimo srityje, nes šios nuostatos taikomos visiems pasienio darbuotojams ir kitiems darbuotojams migrantams, kurie, kitaip nei Vokietijos darbuotojai, dažniausiai, ypač kai nutraukia darbo santykius, kad susidarytų kitoje valstybėje narėje, rizikuoja nebebūti neribotai apmokestinami Vokietijoje. Be to, dėl nagrinėjamų teisės nuostatų priemoka darbuotojams migrantams gali atrodyti tokia nevertinga, kad jie gali nuo pradžių nuspręsti jos neprašyti, kad vėliau nereiktų jos grąžinti.

88 Komisija taip pat tvirtina, kad nagrinėjamos nuostatos sudaro laisvo darbuotojų judėjimo kliūtis. Palyginimui remdamasi 2004 m. kovo 11 d. Sprendimu *Lasteyrie du Saillant* (C-9/02, Rink.

p. 172409), ji tvirtina, kad darbuotojai, kurie dirba Vokietijoje, bet gyvena už šios valstybės narš ribų, yra nepalankesnėje padėtyje nei tie, kurie gyvena valstybės teritorijoje, nes kai šie pirmieji darbuotojai nusprendžia gyventi už Vokietijos Federacinės Respublikos ribų, ši valstybė narė perima tam tikrus darbuotojų aktyvus.

89 Ši dviejų situacijų skirtumas, t. y. kad iš Vokietijos išvykę asmenys turi grąžinti kaupiamosios pensijos priemonę, kai nustoja būti neribotai apmokestinami šioje valstybėje, o Vokietijoje gyvenantys asmenys vėliau mokės mokesčius nuo gaunamų išmokų, nekeičia Komisijos vertinimo, nes šis skirtumas išryškėja tik po kelių dešimtmečių ir nedaro jokios tokos pareigos grąžinti atgrasomam poveikiui.

90 Komisija priduria, kad net jei grąžinimo taisyklės gali sušvelninti nagrinjamą nuostatą, jos nepaneigia pačio priemokos grąžinimo principo.

91 Be to, anot Komisijos, aplinkybė, kad Vokietijos Federacinė Respublika neturi teisės apmokestinti išmokų, kurios bus mokamos iš valstybės teritorijos išvykusiems asmenims, negalima remtis kaip pateisinimu, pagręstu mokestiniu darnumu, kuris jau yra užtikrinamas dvišalėmis sutartimis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo.

92 Antra, dėl EB 12 straipsnio Komisija mano, kad pareiga grąžinti gautas sumas tvirtina šį straipsnį pažeidžiančią paslėptą diskriminaciją, turint mintyje, kad ji iš esmės tenka nepiliečiams. Toks vertinimas pagręstas konstatavimu, kad nutraukę veiklą Vokietijoje pirmiausia darbuotojai nepiliečiai paliečia šią valstybę narę, paprastai tam, kad grąžtų savo kilmės valstybę, o darbuotojai piliečiai daug rečiau nusprendžia išeiti į pensiją užsienyje. Be to, pažeistas ir EB 18 straipsnis. Pareiga grąžinti gautas sumas atgraso Europos Sąjungos piliečius, nesvarbu, kokios jie pilietybės, skaitant ir Vokietijos piliečius, nuo minties persikelti gyventi į kitą valstybę narę.

93 Vokietijos Federacinė Respublika nesutinka, kad EStG 95 straipsnis pažeidžia laisvo darbuotojų judėjimo principą ir EB 12 bei 18 straipsnius.

94 Pirmiausia ji tvirtina, kad pareiga grąžinti priemonę nutrękus neribotam apmokestinimui nėra tikra kliūtis darbuotojams arba piliečiams laisvai judėti, nes ji nėra priežastis, dėl kurios suinteresuotieji asmenys atsisakytų keisti darbo arba gyvenamąją vietą. Iš tiesų priemokos gavęjas turi grąžinti tik EStG 79 ir paskesniuose straipsniuose numatytą priemonę bei sumą, kuria sumažintas mokeskis taikant EStG 10 straipsnyje numatytą ypatingą išlaidų atskaitą. Jokio kito „tokio pobūdžio apmokestinimo“ nenumatyta, kitaip nei minėtame sprendime *Lasteyrie du Saillant* ir 2006 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *N* (C-470/04, Rink. p. 177409) nagrinėtu atveju.

95 Vokietijos Federacinė Respublika priduria, kad pagal EStG 95 straipsnio 2 dalį mokesčių mokėtojo prašymu grąžinimą galima atidėti iki išmokų pagal pensijos kaupimo sutartį mokėjimo pradžios ir kad jį galima atlikti ne didesnėmis kaip 15 % pagal minėtą sutartį mokamų pensijų dalimis, o tai suteikia mokesčių mokėtojui galimybę pakeisti darbo arba gyvenamąją vietą be tiesioginės finansinės naštos. Be to, suinteresuotasis asmuo nebepivalo grąžinti gautą sumą, jeigu vėl tampa neribotai apmokestinamu Vokietijoje. Valstybė atsakovę iš minėto sprendimo *N* daro išvadą, kad mokėjimo atidėjimas nenustatant garantijos gali pašalinti pareigos sumokėti, susijusios su išvykimu iš Vokietijos, ribojantį pobūdį.

96 Toliau Vokietijos Federacinė Respublika, remdamasi keliais pavyzdžiais, tvirtina, jog neribotai apmokestinamo asmens statuso praradimas nei pasienio darbuotojui, nei piliečiui nelemia jokių neigiamų finansinių pasekmių, kuriomis būtų galima rodyti, kad tvirtinta paslėpta diskriminacija. Iš tiesų, jei gavėjai, kurie nustoja būti neribotai apmokestinami Vokietijoje, privalo tikrai grąžinti gautą finansinę paskatinimą, tuomet nebus *a posteriori* apmokestinamos išmokos, kurias jie gaus pagal pensijos kaupimo sutartį, atsižvelgiant į mokesčius, sumokėtus iki jį

apmokestinimo pabaigos. Pareiga grąžinti bus kompensuota bent jau panašiomis finansinomis lengvatomis.

97 Galiausiai EStG 95 straipsnis pateisinamas ir mokestinio darnumo pagrindais.

Teisingumo Teismo vertinimas

98 Pirmiausia, kalbant apie kaltinimo dalį, susijusi su pareigos grąžinti gautas sumas nutrūkų neribotam apmokestinimui diskriminaciniu pobūdžiu, reikia priminti, kad pagal nusistovėjusi teismo praktiką EB 12 straipsnis, tvirtinantis bendrąjį diskriminavimo dėl pilietybės draudimo principą, savarankiškai taikomas tik tose Bendrijos teisės reglamentuojamose srityse, kurioms EB sutartis nenumato specialių nediskriminavimo taisyklių (žr., be kita ko, 1989 m. gegužės 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, 305/87, Rink. p. 1461, 12 ir 13 punktus ir 2007 m. spalio 11 d. Sprendimo *Hollmann*, C-443/06, Rink. p. I-8491, 28 punktą).

99 Tačiau nediskriminavimo principas laisvo darbuotojų judėjimo srityje tvirtintas EB 39 straipsnyje ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnyje (šia prasme žr. 2008 m. liepos 17 d. Sprendimo *Raccanelli*, C-94/07, Rink. p. I-0000, 45 punktą).

100 Todėl būtent šie dviejų nuostatų atžvilgiu reikia lyginti tvarką, taikomą darbuotojams, kurie toliau gyvena Vokietijos teritorijoje, su tvarka, taikoma šioje teritorijoje paliekantiems darbuotojams.

101 Pagal bendrai taikomus EStG 93–95 straipsnius priemokos gavėjas, kuris išsikelia iš savo gyvenamosios vietos arba prastos gyvenamosios vietos Vokietijoje ir todėl nustoja būti neribotai apmokestinamas, privalo grąžinti gautas kaupiamosios pensijos priemokas ir, jei pasinaudojo, ypatingą išlaidų atskaitas pagal EStG 10a straipsnį.

102 Tačiau reikia pažymėti, kad šiuo atveju darbuotojai migrantai, kurie paprastai yra užsienio piliečiai, labiau linkę išvykti iš Vokietijos teritorijos, kad sidarbintų ir sukurtų kitoje valstybėje narėje, ir todėl daugiau jų nustoja būti neribotai apmokestinami Vokietijoje. Tad nepalankus režimas dažniau taikomas darbuotojams užsieniečiams nei darbuotojams vokiečiams.

103 Be to, ginčijamos nuostatos gali sumenkinti priemokos vertę tik darbuotojams migrantams. Iš tiesų negalima atmesti minties, kad darbuotojai migrantai, nenorėdami grąžinti priemokos nutrūkų neribotam apmokestinimui Vokietijoje, nuo pat pradžių atsisako šios priemokos. Tokiu atveju jiems visai nekompensuojamas būsimas Vokietijos statymu numatytos pensijos lygio sumažėjimas.

104 Vadinasi, ginčijamomis nuostatomis netiesiogiai diskriminuojami darbuotojai migrantai.

105 Abejoni dėl šios išvados nekelia Vokietijos Federacinės Respublikos nurodyta aplinkybė, kad vėliau pagal kaupiamosios pensijos sutartis mokamos išmokos neapmokestinamos Vokietijoje, jei darbuotojai joje nebegyvena. Iš tiesų ši aplinkybė neturi reikšmės, nes teisė apmokestinėti šias išmokas suteikta kitoms valstybėms narėms pagal dvišales sutartis dėl dvigubo apmokestinimo išvengimo, sudarytas tarp šių valstybių narių ir Vokietijos Federacinės Respublikos, kaip pastaroji tai pripažįsta. Be to, aplinkybė, kad Vokietijoje liekančio darbuotojų išmokos atitinkamu atveju bus apmokestinamos tik po kelių dešimtmečių, yra nepalyginama su iš jos išvykstančio darbuotojų pareiga grąžinti atitinkamas sumas vos nutrūkų neribotam apmokestinimui Vokietijos mokesčiais.

106 Kalbant apie pareigos grąžinti atitinkamas sumas nutrūkų neribotam apmokestinimui Vokietijoje atgrasantį pobūdį, pirmiausia reikia priminti, kad pagal nusistovėjusi teismo praktiką EB 18 straipsniu tik bendrai nustatoma teisė kiekvienam Sąjungos piliečiui laisvai judėti ir

apsigyventi valstybi? nari? teritorijoje, o EB 39 straipsnyje ?tvirtinta konkreti jos išraiška, susijusi su darbuotoj? jud?jimo laisve (min?to sprendimo *Hendrix* 61 punktą ir nurodyta teismo praktika).

107 Nuostatos, kurios valstyb?s nar?s pilie?iui kliudo arba j? atgraso nuo išvykimo iš savo kilm?s valstyb?s siekiant pasinaudoti laisvo jud?jimo teise, riboja ši? laisv?, net jeigu jos yra taikomos neatsižvelgiant ? atitinkam? darbuotoj? pilietyb? (žr. min?to sprendimo *ITC* 33 punkt? ir 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugalij?*, C?345/05, Rink. p. I?10633, 16 punkt?).

108 Iš ties? su teise ? laisv? jud?jim? b?t? nesuderinama tai, kad darbuotojui arba darbo ieškan?iam asmeniui valstyb?je nar?je, kurios pilietis jis yra, b?t? taikoma ne tokia palanki tvarka kaip tuo atveju, jeigu jis neb?t? pasinaudoj?s Sutartimi suteiktomis galimyb?mis jud?jimo srityje (min?to sprendimo *ITC* 34 punktą).

109 Gin?ijamomis nuostatomis reikalaujama, kad priemokos gav?jai, nutr?kus neribotam apmokestinimui Vokietijos mokes?iais, gr?žint? iš šios valstyb?s gaut? kaupiamosios pensijos priemok?, tod?l kiekvienas Vokietijos darbuotojas, norintis pasinaudoti teise laisvai jud?ti pagal EB 39 straipsn?, t. y. ?sikurti kitoje valstyb?je nar?je, yra nepalankesn?je pad?tyje nei darbuotojas, kuris išlaiko savo gyvenam?j? viet? valstyb?s teritorijoje ir toliau yra Vokietijoje neribotai apmokestinamas. Toks skirtingas poži?ris atgraso darbuotojus, Vokietijos pilie?ius, vykdyti profesin? veikl? už Vokietijos rib?.

110 Priešingai nei tvirtina valstyb? atsakov?, gin?ijamomis nuostatomis numatyto gr?žinimo analiz? patvirtina ši? išvad?. Pirma, net jei šiomis taisykl?mis tikrai galima sušvelninti reglamentavim?, jos vis tiek daro poveik? darbuotojams, kurie nustoja b?ti neribotai apmokestinami Vokietijoje vien tod?l, kad persik?l? gyventi ? kit? valstyb? nar?. Antra, net jei galima naudotis mok?jimo atid?jimu be pal?kan? iki išmok? mok?jimo pradžios, toks atid?jimas n?ra automatiškas, nes b?tinas gav?jo prašymas. Be to, nors atid?jim? galima prat?sti ir po išmok? mok?jimo pradžios, šis prat?simas numatytas su s?lyga, kad ne mažiau kaip 15 % pagal pensijos kaupimo sutart? mokam? išmok? sumos turi b?ti gr?žinta. Šios gr?žinimo tvarkos s?lygos yra ribojan?io pob?džio, nes neleidžia kaupiamosios pensijos priemokos gav?jui pasinaudoti socialine lengvata (šia prasme žr. min?to sprendimo *N* 36 punkt?).

111 Be to, Vokietijos Federacin?s Respublikos nurodyta aplinkyb?, kad pagal EStG 95 straipsnio 3 dal? suinteresuotasis asmuo nebeprivalo gr?žinti sumos, kurios mok?jimas buvo atid?tas, jeigu v?l tampa neribotai apmokestinamas, patvirtina gin?ijam? nuostat? atgrasant? pob?d?. Iš ties? min?ta 95 straipsnio 3 dalis nepašalina darbuotojus, kurie nuolat gyvena kitoje valstyb?je nar?je, atgrasan?io poveikio, nes net jeigu nebeprivalo gr?žinti gr?žintinos sumos, kai v?l tampa neribotai apmokestinami, jie galutinai praranda jau gr?žintas priemokos sumas.

112 Tokiomis s?lygomis pareiga gr?žinti, numatyta bendrai taikomuose EStG 93–95 straipsniuose, gali trukdyti laisv? darbuotoj? jud?jim?.

113 Be to, Vokietijos Federacin? Respublika teigia, kad pareiga gr?žinti yra pateisinama jos mokes?i? sistemos darnumo atžvilgiu. Ta?iau mokestinis darnumas užtikrinamas remiantis dvišal?mis sutartimis d?l dvigubo apmokestinimo išvengimo, kurias ši valstyb? sudar? su kitomis valstyb?mis nar?mis, tod?l Vokietijos Federacin? Respublika negali pasinaudoti tokiu pateisinimu (šia prasme žr. min?to sprendimo *Wielockx* 25 punkt?).

114 Vadinasi, gin?ijamos nuostatos prieštarauja EB 39 straipsniui ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 daliai.

115 Kalbant apie ekonomin?s veiklos nevykdan?ius asmenis, reikia padaryti t? pa?i? išvad? d?l

t? pa?i? argument?, kokie pateikti d?l EB 18 straipsnio pažeidimo.

116 Iš išd?styt? argument? matyti, kad tre?iasis kaltinimas yra pagr?stas ir tod?l Vokietijos Federacin? Respublika ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 18 bei EB 39 straipsnius ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio 2 dal?, pagal EStG 93–95 straipsnius reikalaujama, kad nutr?kus neribotam apmokestinimui Vokietijoje priemoka b?t? gr?žinta.

D?l bylin?jimosi išlaid?

117 Pagal Proced?ros reglamento 69 straipsnio 2 dal? pralaim?jusiai šaliai nurodoma padengti bylin?jimosi išlaidas, jei laim?jusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija praš? priteisti iš Vokietijos Federacin?s Respublikos bylin?jimosi išlaidas, o ši byl? pralaim?jo, reikia priteisti iš jos bylin?jimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. Nusta?iusi ir palikusi galioti Pajam? mokes?io ?statymo (Einkommensteuergesetz) 79–99 straipsni? nuostatas d?l papildomos senatv?s pensijos, Vokietijos Federacin? Respublika ne?vykd? ?sipareigojim? pagal EB 39 straipsn?, 1968 m. spalio 15 d. Tarybos Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 d?l laisvo darbuotoj? jud?jimo Bendrijoje 7 straipsnio 2 dal? ir pagal EB 18 straipsn?, nes šios nuostatos:

- nesuteikia teis?s ? kaupiamosios pensijos priemok? pasienio darbuotojams ir j? sutuoktiniams, jeigu jie n?ra neribotai apmokestinami šioje valstyb?je nar?je,
- draudžia pasienio darbuotojams naudoti remiam? kapital? savo gyvenamosioms reikm?ms skirtam b?stui ?sigyti arba pasistatyti, jeigu šis b?stas yra ne Vokietijoje, ir
- numato, kad ši? priemok? reikia gr?žinti, kai gav?jas nustoja b?ti neribotai apmokestinamas šioje valstyb?je nar?je.

2. Vokietijos Federacin? Respublika padengia bylin?jimosi išlaidas.

Parašai.

* Proceso kalba: vokie?i?.